

בהיכלו

פרשת אמור תשפ"ה

גליון מס'
165

יש לך נשק?

במקום אחר (לקוטי מוהר"ו חלק א' סימן עח), שילכל אחד יש בחינה של משיח, אם כן - בידינו סוד הגאולה!

כמה שגעסס בשיחה אליו יתברך, עם כל מלה ודבור אנחנו מתקברים לגאולה, לחיות חיים של מתיקות ודבקות בהשם יתברך עוד כאן בזה העולם. כמוכן, לא יוצאים ברגע אחד מהגלות, צריכים סבלנות! ולכן כבר בקטע הראשון של התורה -

רבנו מדבר שהתפלה היא בחינת "חטם", המרמז על אריכות אפים וסבלנות. עוד דבור ועוד דבור, עד שבמשך הזמן יתחיל לבבנו ומוחנו להשתנות לגמרי, "כי עקר ההתחברות והדבקות אל השם יתברך הוא על ידי התפלה" (לקוטי מוהר"ו חלק ב, סימן פד).

כי עקר הכלי זין של איש הישראלי הוא התפלה

בחיבות יתרה היו אנשי שלומנו מכנים פרשה זו: "הפרשה של משיח", רבנו הקדוש גלה לנו מפרשתנו את הנשק החזק, אתו יכבש משיח את כל העולם, נשק עצמתי כזה שכלם פלו מפניו. וכבר עכשו, מי שזוכה להבין מעט את למודים אלו - יכול כבר להתחיל לחיות מעין הגאולה ממשי.

כל אחד רוצה משיח, ממש בכל יום שיבוא, אבל האם אתה יודע שזה בידיך להתחיל כבר עכשו לקרב אל עצמך את הגאולה?

רבנו פותח - "כי עקר כלי זינו של משיח הוא התפלה", משיח יגלה את הסוד לכל באי עולם, לא יצטרכו שום כלי נשק, הכל יתבצע כפי נבואת ישעיה הנביא (ישעיה יא,

ד): "והפה ארץ בשבט פיו, וברוח שפתי ימית רשע". כשרבנו ז"ל אמר תורה זו, התבטא בלשונו הקדושה: משיח יכבד את העולם, "אן קיין שאס פילווער" - בלי יריה אחת של חמר נפץ!

סבלנות!

ומה עם עד שמשיח יתגלה? ידוע לנו שרבנו ז"ל אמר לרבי נתן, שיראה לעשות קצור מהתורות של לקוטי מוהר"ו, שיהיה כמו מפתח שכל אחד יוכל לאחז בתורותיו הקדושות, ומזה נתחבר הספר הקדוש "קצור לקוטי מוהר"ו", ואם נתבונן על תורה זו, נראה את לשונו של רבי נתן: "כי עקר הכלי זין של איש הישראלי הוא התפלה", רבי נתן, שעליו התבטא רבנו הקדוש שרק הוא יודע באמת ממנו, הבין היטב מדברי רבנו ז"ל, שגלוי זה של משיח צדיקינו שיה לכל אחד ואחד! ורבנו גם אומר בפרוש

אתה לא שוה כלום...

ובזה שאתה כותב ששום התחזקות כבר לא מועילה לך, תדע, שישנו ספור, שפעם בא איזה בעל עברה אל רבנו ז"ל, וכל מה שרבנו ז"ל דבר עמו ורצה לחזק אותו ולאמצו, לא הועיל דבר, אזי ענה ואמר רבנו ז"ל: כנראה, שאין לך כבר תקנה. והאדם הזה כששמע שיוצא מפיו הקדוש של רבנו ז"ל דבורים אלו, שאין לו כבר תקנה, מאד נדעגע בפחד ובמורא גדול, והתחיל לומר לרבנו ז"ל: הלא אני מניח תפלין בכל יום וכו', הלא אני שומר שבת ואיני מחלל, חס ושלום וכו', הלא אני אוכל פשר וכו', הלא אני מהול וכו'. ורבנו ז"ל עשה בכל פעם עם היד בתנועה של בטול, כאומר, שזה לא שוה כלל, והוא נתעורר מזה יותר ויותר, והמשיך לומר: הלא אני אוכל חמץ בפסח וכו', הלא אני אוכל בסכה וכו', ועל כל פרט ופרט שהזכיר, עשה רבנו ז"ל עם ידיו, כאומר שזה שום דבר, והאדם בכה מאד מאד, ומוהר"ב ז"ל עמד שם, והבין שרבנו ז"ל רצה להוציא מפיו, שהוא בעצמו יחזק את עצמו, שיש אצלו נקודות טובות; כי לפעמים האדם נופל כל-כך בדעתו, עד שאי אפשר לחזקו, אלא הוא יחזק את עצמו, ודי לחכימא.

(אשר בנחל מכתב י"א אלפים תשנ"ד)

צריך פעמים

מפרשי התורה מדקדקים בלשון הפסוק "אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם - מדוע צריך פעמים לשון אמירה? מגלה רבנו ז"ל: "אמר וכו' בחינת תפלה, כמו שכתוב את ה' האמרת היום". בעת גלוי סוד התפלה וכלי זינו של משיח, לא מספיקה אמירה אחת, אלא כמו שרש"י הקדוש מפרש: "להזהיר גדולים על הקטנים" - צדיק האמת צריך להזהיר ולהאיר את התפלה לכלם, כל עסקו ועבודתו של הצדיק הוא לגלות לכלם בתורותיו הנפלאות איך שכל אחד יכול לזכות לכלי הזין של הגאולה כבר עכשו. אשרי הזוכה להכניס בעצמו את עבודת התפלה, סוד הגאולה וביאת המשיח.

שיחות מוהר"ש פרשת אמור, 'אשי ישראל' שיחה ביום ד' אמר תשפ"ד

הפרשה מכרזת ואומרת לנו "אמור!"

בעזרת ה' יתברך, יום 1 ערב שבת קדש לסדר אמור [בארץ
ישראל] ה' איר התשפ"ג

חיים ושלום וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כל
אנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל עיר ברסלב,
עיר השמחה, ודי בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה
שכינתו תמיד.

השבת קוראים פרשת אמור, וגוף הפרשה מכרזת
ואומרת לנו "אמור!" תתפס האמירה והדבור שלך
ותתחיל לומר הרבה דבורים קדושים של תורה
ותפלה, דבורי צדקה וחסד, ובזכות זה תזכה להרמה
והגבהה עליונה, המרמז באותיות אמור שהם אותיות
ארום, ובתבת אמור יש גם רמז לתבת מור שהוא
ראשי הבשמים (במדבר רבה פרשה יד סימן יא), הינו א - מור,
אני אהיה מור ולבונה, כי על ידי הדבור הקדוש אדם
ממשיך על עצמו כל מיני בשמים וריחות טובים,
והוא בן חורין אמתי, דרור וחפשי מן היצר הרע וכת
דיליה, בחינת (שמות ל כג) מור דרור, לשון חרות (עין שם
במדרש הנ"ל), ואז גם מתגלה בו אור הצדיק שהוא הארת
מרדכי, המרמז בתרגום של מור דרור, מירא דכיא
שהם אותיות מרדכי (חלין קלט ע"ב), כי הדבור של אדם
הוא המנהיג שלו, וככל שאדם מרבה בדבורים קדושים
בינו לבין קונו, הן דבורי תורה והן דבורי תפלה, וכן
מרבה דבורים קדושים בינו לבין חברו ובין כל מפיריו,
כן נתגלה לו אור מ' שהוא גם כן צרוף אמור, שהוא
אור התורה הקדושה שנתנה למ' יום, וכך מאיר בו
אור השכינה הקדושה הגנוזה בתוך התורה.

על כן אחי ורעי היקרים! בואו ונקדש האמירה
והדבור שלנו בכל מיני קדושות, ונרכש לעצמנו הרבה
דבורים של תורה ותפלה ושיחה בינינו לבין קוננו, וכן
נדקדק שיהיה האמירה והדבור שלנו בתוך ביתנו
תמיד בקו חיובי, דבורים טובים שיצא מהם אמונה
והתחזקות ופעולות טובות, ועל ידי זה יהיה נמשך
עלינו ריחות טובים של גן עדן, וביתנו יהיה נקרא
של שם הר המור שהוא הר המוריה, מקום המקדש,
ותשרה השכינה בתוכנו לעולם.

המאחל לכם שבת שלום!

יפה משה סריג

בכל יום אני מחליט שמחר בבקר אקום מקדם, אך שוב מתרשל וקם מאחר

שלום לצדיק היקר, תודה על העצות הנפלאות, רפואה
שלמה והרבה נחת.

אני לא מצליח לקום
להתפלל שחרית,
אף שבלילה לפני
שאני הולך לישון
אני אומר לעצמי:
"זהו, מחר אני קם!",
אבל כשמגיע הבקר
אני פשוט לא קם...

אני יודע שהעצה
לקום מקדם היא
לישון מקדם, אך אני
לא מצליח להרדם

מקדם. זה מיאש אותי ואני מרגיש רע מאוד, כי תפלת
שחרית זה דבר בסיסי ביהדות ואני מאוד מתרשל בזה.
רציתי שהצדיק יחזק אותי ויברך אותי שמיד שאני יניח את
הראש על הכרית - ארדם, כמו רבי נתן.

תשובה

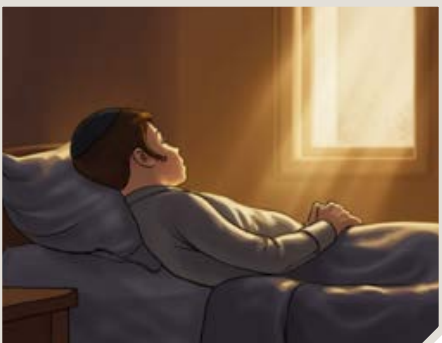
בעזרת השם יתברך, יום 1 לסדר פנחס י"ח תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נ"י

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידוע שהבעל שם טוב הקדוש זי"ע אמר: אדם אסור לו לומר "אני
לא יכול", שיגיד "אני לא רוצה" - תרצה ותוכל! אין דבר כזה אני לא
מצליח לקום להתפלל תפלת שחרית וכו', אם היית אומר שביום אחד
אתה לא יכול לאכל, הייתי מבין שגם לקום לתפלת שחרית אתה לא
יכול וכו', ומכל שכן ימים או שלושה ימים וכו', אבל אני רוצה
שלקום לאכל אתה יכול, כי הגוף שלך מרגיש רעבון גדול מאוד, ולמה
שהנשמה שלך לא תרגיש רעבון וצמאון גדול מאוד להתפלל תפלת
שחרית שזה בונה לאדם את היום?

ואם היית יודע את מעלת האדם בשעה שקם ונוטל את ידי

רבונו הלאמוד עלה על הכל", ובסופו של דבר יזכה לכתרה של תורה בשלמות.

ואז הפתה בו הארה נפלאה - יכול הוא בעצמו ממש לסיים את כל הש"ס! בכל שנות חייו הארפים אפלו לא חלם על כך. בקול רועד מהתרגשות הבטיח בפני מוהרא"ש: אם אזכה ואסיים את הש"ס בזכות דרך זו, **אבוא ואעשה כאן במתיבתא היכל הקדש סעדה גדולה עם יין בשר ודגים וכל מטעמים עבור כל אנשי שלומנו.**

עוד ספר, שמסתובב הוא בין עדת חסידי ברסלב כבר מעל חמשים שנה, עוד בפולניה מלפני המלחמה הנוראה, גם בציונו הקדוש של רבנו ז"ל היה, ומעולם לא שמע על הענין הזה של סדר דרך הלאמוד של רבנו ז"ל, וזו ממש פליאה גדולה אצלו. **כה נרגש ושמח היה היהודי הזקן, עד שהחל לרקד שם בשמחה גדולה.**

ואכן, לאחר שנתיים ימים, שב הזקן והודיע בהתרגשות שסיים את הש"ס כלו, ומזמין הוא את כל באי מתיבתא היכל הקדש לשמחה הגדולה. אנשי שלומנו שהיו באותו מעמד ספרו: **אי אפשר לתאר ולשער את גדול השמחה והתענוג שהיה למוהרא"ש אז, לראות איש זקן מפלג שהיתה לו זכות לצית לרבנו ז"ל ולקבוע לעצמו סדר בש"ס ולסימו.** אז פרצו מוהרא"ש והזקן שנית ברקוד בהתלהבות עצומה בהודיה על החסד חנם שזכינו להתנדע מעצות נוראות פאלו. אשרנו מה טוב חלקנו.

(על פי שיחות מוהרא"ש חלק ד ערך סדר דרך הלאמוד)

היותו בחור צעיר, רך לימים, זכה מוהרא"ש להנדע מאורו הגדול של רבנו ז"ל, העצות הנפלאות קנו את נשמתו הטהורה, הוא אף לקח את הספר הקדוש שיחות הר"ו, וחקקה את הנהגות רבנו הרשומות שם שיחה אחר שיחה בלי להותיר אחת! (מלבד הסגופים שעשה רבנו בתחלת דרכו - ובהמשך אמר רבנו שאלו היה יודע מעצת ההתבודדות, איך שהיה המביאה את האדם למעלות רמות ונשגבות - לא היה מענה את גופו).

אחת השיחות שהאירו לו במיוחד - היתה שיחה ע"ו, בה מבארת הדרך המאירה של רבנו לכל יהודי להגיע ללאמוד התורה. כראות מוהרא"ש ששיחה נפלאה זו מנחת בקרן זוית - כמעט ולא דברו ממנה בין אנ"ש חסידי ברסלב, קם ועשה מעשה: חבר קונטרס בשם "סדר דרך הלאמוד" והפיצה למאות ולאפכים, **למען תדע כל נשמה מישראל שיש דרך קל ונעים לטיל בכל חלקי התורה הקדושה, ומאז אכן התפרסמה דרך זו בכל העולם כלו.**

באחד הימים, בא לבית מוהרא"ש יהודי קשיש, מעל גיל תשעים, ובקש לשוחח עם מוהרא"ש. וכך ספר:

לאחרונה נתקל הוא בקונטרס הקדש שיצא לאור, ועולם חדש נפתח בפניו, עד עתה חשב שאין הוא יכול ללמוד תורה, אחרי תלאות חיים מפרכים פאלו, מוחו כל עמו להבין בתורה הקדושה, אך כעת רואה הוא את דבורי הצדיק האמת שמגלה - **"אין צריכים בלאמוד אלא האמירה בלבד"** וגם אם אחד לא זוכה להבנת התורה - על כל פנים לא יעזב את התורה הקדושה ומשיך לגרס כפי כוחו, וגם אם אינו מבין **"מה בכך, כי מעלת**

שחרית, ומכין את עצמו לתפלה, ואחר כך מתלבש עם ציצית ותפלין, ומתחיל להתפלל תפלת שחרית, איזה שעשועים הוא גורם בכל העולמות וכו', איזה יחודים הוא גורם עם תפלתו, אפלו שתהיה עדין רחוקה מהשלמות, עם כל זאת, למעלה בשמים חשוכה מאד התפלת שחרית שלו, ומכל שכן לגופו ונשמתו איך חשוכה תפלת שחרית שבונה את הבטחון העצמי שלו וכו', אז לא היה לה שום נסיון לקום ולהתפלל תפלת שחרית.

וכן הוא עם תפלת מנחה שאדם נמצא אחר הצהריים באמצע עסקיו, ואף על פי כן הוא עוזב את הכל וחוטף תפלת מנחה - גורם שעשועים גדולים למעלה בכל העולמות, אדם שטרוד בכל מיני טרדות שבעולם, עם כל זאת הוא עוצר את הכל והולך להתפלל תפלת מנחה, זה עושה רעש גדול בשמים, וכן הוא עם תפלת ערבית שבא הביתה מתש, יגע ובלי שום כוחות, ואף על פי כן עומד להתפלל תפלת ערבית, זה גורם נחת רוח גדולה בשמים.

ולכו פקח עיניו מה לפניה, וחוס וחמל על עצמו ותעשה כל מיני השתדלויות שבעולם להתפלל את שלוש התפלות שחרית, מנחה וערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ו, חלק ב', סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלוש פרסאות, הינו שלוש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בשלשת התפלות שחרית, מנחה וערבית, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד פשוט מתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, או שחרית או מנחה או ערבית - הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן מעשה כל מה שביכולתו להתפלל את שלשת תפלות במנין דיקא, ועל ידי זה נכון יהיה לבד בטוח שתשאר יהודי ירא השם.

הקדוש ברוך הוא יתן לה דעת ושכל, כי חבל על כל יום שעובר לה בלי להתפלל שלשת תפלות, ודע לה שמינו כצל עובר, הנה אנחנו כאן והנה אנחנו יוצאים מכאן, והזמן פורח, הנה יום והנה לילה, והנה שבוע והנה חדש והנה שנה, ולכן חבל על כל יום שמחסירים את שלשת התפלות.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

צריך אותך

ויאמר ה' אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא ישמא בעמיו. (ויקרא כא, א)

// לא כספסת

אין דבר כזה אדם שכבר פספס את הקדושה ואפשר להתקשר ממנו ו"לטמא" אותו, כשאתה רואה אדם ממש רחוק ומנח במקום נמוך מאוד, **תזכר שהקדוש ברוך הוא אוהב שמרחמים על נשמות ישראל**. הכהנים - משרתי ה', המנהיגים, צריכים ללמוד דעת את העם, רק לחזק אותו שהוא יכול לחזור בתשובה, ללמדו שאין שום יאוש בעולם כלל, תשובה מועילה על הכל!

// דבר ראשון - אתה בעצמך

יש אנשים שרחמנא לצלן שונאים את עצמם ופוסלים את עצמם כאלו הם כבר אבודים ואין עם מי לדבר, **הלמוד החשוב הזה מתחיל באדם בעצמו, אל תפסל את עצמך!** תאמיני שאתה יכול להגיע לכל מה שאתה רוצה, אתה חלק מעם ישראל ואתה יכול להאיר את החיים שלך.

// תתחיל לנצח!

על פסוק זה גלה לנו רבנו ז"ל, שעקר כלי הזון של המשיח, אתו הוא יבש את כל העולם, הוא התפלה, כל דבור שאדם מדבר אל השם יתברך הוא נשק כזה שאיתו הוא יכול לכבש כל מה שרוצה להשיג, אם כן מוכן מאד מדוע "לנפש לא ישמא בעמיו" - גם אם נפלת כל כך, אין אף אחד אבוד, **הרי יש לך פה, תשתמש בו יותר ויותר ותנצח את המלחמה!**

(מתוך אשי ישראל פרשת אמר תש"פ, תשפ"ב)

מסמך במזוזה

תלמיד נאמן היה לו להרב הקדוש רבי מנחם מענדל מרימנוב זי"ע, ושמו הרב הקדוש רבי צבי הירש מרימנוב זי"ע. בהיותו יתום מאב ואם, התגדל בבית רבי מנחם מענדל, ושרתו בנאמנות עד יום הסתלקותו, ועל כן היה מכנה רבי צבי הירש בפי העולם בשם 'רבי הירש משרת'.

אחר הסתלקות רבו, התפרסם רבי צבי הירש זי"ע לאיש קדוש ונורא מאד, ונהרז אליו אלפי ישראל, להנות מקדושתו ומאורו הגדול.

קדם התגלותו, בעודו מכנה בשם 'רבי

הירש משרת', הגיע פעם רבי צבי הירש לבית הגאון הקדוש רבי יעקב אורנשטיין, בעל ה"ישועות יעקב" זי"ע, אב בית דין קהלת קדש לעמבערג, ורצה להכנס אליו, והיה הדרך שהיו צריכים לבקש מקדם רשות מן הגבאי כדי להכנס אליו, והלך הרב הקדוש רבי הירש זי"ע אל הגבאי, ובקש ממנו רשות, והגבאי נכנס אל הרב מלעמבערג, והודיעו שרבי הירש מרימנוב רוצה להכנס אצלו, ותמה ואמר: "וכי גם משרת נעשה לרבי?" ... וצוה לגבאי, שיוציא את כל הפסאות מן החדר, ואחר כך יתן לרבי הירש להכנס...

אולם אז ארע דבר פלא. כאשר דרך רבי הירש על מפתן הדלת, והופיע בפתח פתחו של ה"ישועות יעקב", הניח ידו על המזוזה כדי לנשקה, אף תכף ומיד הסיירה, וכך חזר ועשה כמה פעמים...

הגאון בעל ה"ישועות יעקב" התפעל מאד מן המעשה, וצוה מיד להכניס פסא עבור האורח החשוב, ובאמצע שיחתם ביחד בדרך אהבה וחבה, שאל הגאון את הרב הקדוש רבי הירש זי"ע: "תאמרו נא לי, מהיכן ידעתם שהמזוזה פסולה?" ענה ואמר לו רבי הירש זי"ע: "אני קדשתי את איברי שימשכו תמיד רק לדבר מצוה, וכשרציתי לנשק את המזוזה, הבחנתי שאין ידי נמשכת אליה, וכך הבנתי שהיא פסולה..."

הנלמד מן המעשה: גדל קדשת הצדיקים, שגופם ואבריהם מעבדים לעשות רצון קונם, ועל ידם יודעים לכוון רצון הבורא יתברך שמו בכל ענין, ואשרי האזנה להדבק בהם ולכסף להיות כמוהם!

